

Јесте ли се упитали некада како се зове председник Демократске или председник Републиканске странке у Сједињеним Америчким Државама? Ја, пре неки дан, био пронашао њихова имена, али, верујте ми на реч, без помоћи неког интернет претраживача, опет не могу да их се сетим.

Ето, да није било оног чувеног говора великог руског књижевника (тада већ и дисидента) Александра Солжењичина, 1975. године, пред америчким синдикалцима, вероватно би било "избрисано из повести" да руске комунисте (бољшевице), све до 1921, није предводио Лењин, како бисте "на прву" помислили, јер су и он, као и све коловође Октобарске револуције, били све сами дугогодишњи професионални емигранти (интелектуалци, а не радници), који су се вратили у отаџбину са задатком да "спроведу револуцију"!

Да, пре револуције, председник комунистичке партије био је обичан радник, машински стругар Александар Шљапников и то је остао све до егзекуције у робијашници нове бољшевичке власти, пошто је претходно био стао на чело радничке опозиције која је оптужила нове комунистичке вође да су издали радничке интересе, уништили и пригушили пролетеријат, а себе претворили у буржоазију!? Успут, већ у марту 1918, само четири месеца после "Црвеног октобра", представници петроградског радништва проклели су комунисте зато што су их обманули, оставили хладан и гладан Петроград, наредили црвеноармејцима да пуцају на творничка дворишта, а они "побегли за Москву"!

Али, историју, на жалост, пишу искључиво победници.

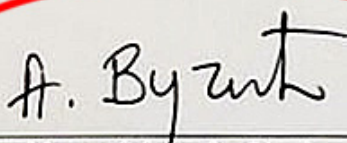
Пише: Цвијетин Миливојевић
четвртак, 08 октобар 2020 23:47

Као што је већ исписују самопроглашени победници после "Светог Хокличиндана", Врховниковог "тријумфа" једним потезом Трамповог пенкала, посред "писмена", а усред Вашингтона...

Јавну еуфорију у част величанствене "победе", уз припадајуће закивање рафалних медијских ексера у здрав мозак, доживели смо и након "велике кумановске битке", финализоване сламком спаса у виду Резолуције 1244, под оним НАТО шатором, у јуну 1999, где је Србија прихватила окупаторове "услове мира" у форми предаје окупатору 17 одсто територије Републике Србије.

-
- Both parties pledge to protect and promote freedom of religion, including renewed interfaith communication, protection of religious sites and implementation of judicial decisions pertaining to the Serbian Orthodox Church, and continued restitution of Holocaust-era heirless and unclaimed Jewish property.
 - Both parties pledge to expedite efforts to locate and identify the remains of missing persons. Both parties commit to identifying and implementing long-term, durable solutions for refugees and internally displaced persons. Both parties commit to identify a point of contact to lead these efforts within their respective government ministries and coordinate between Belgrade and Pristina, and will provide an annual update on the number of cases resolved and pending.
 - Both parties will work with the 69 countries that criminalize homosexuality to push for decriminalization.
 - Both parties pledge to designate Hizballah in its entirety as a terrorist organization, and fully implement measures to restrict Hizballah's operations and financial activities in their jurisdictions.
 - Kosovo [Pristina] will agree to implement a one-year moratorium seeking new membership into International Organizations. Serbia [Belgrade] will agree to a one-year moratorium of its de-recognition campaign, and will refrain from formally or informally requesting any nation or International Organization not to recognize Kosovo [Pristina] as an independent state. Both agreements to desist will take effect immediately.
 - Serbia [Belgrade] agrees to open a commercial office, and a ministry of state offices, in Jerusalem on September 20, 2020 and move its Embassy to Jerusalem by July 1, 2021.

President Aleksandar Vucic
September 4, 2020

Од Цветковића до Вучића - наш „врховник“ наставља традицију свечаних дочека после великих „и

Пише: Цвијетин Миливојевић
четвртак, 08 октобар 2020 23:47

